

Pravo na zdravstvenu zaštitu takođe obuhvata medicinsku rehabilitaciju u slučaju bolesti i povrede, kao i proteze, ortoze i druga pomagala za kretanje, stajanje i sedenje, pomagala za vid, sluh, govor (medicinsko-tehnička pomagala). Zakonom je predviđeno i pravo na pratioća ukoliko osoba nije u mogućnosti da obavlja samostalno dnevne aktivnosti, uključujući slepa, slabovida, kao i gluva lica za vreme stacionarnog lečenja odnosno medicinske rehabilitacije a da je to sa medicinske tačke gledišta neophodno (čl. 37).

Vrste indikacija, dužina trajanja, način i postupak upućivanja na medicinsku rehabilitaciju u specijalizovane zdravstvene ustanove uređeni su Pravilnikom o medicinskoj rehabilitaciji u stacionarnim zdravstvenim ustanovama specijalizovanim za rehabilitaciju. Pravilnikom je utvrđena tačna lista uslova za korišćenje medicinske rehabilitacije u stacionarnim zdravstvenim ustanovama za rehabilitaciju i utvrđuje postupak po kome lekarska komisija daje konačnu ocenu opravdanosti na predlog izabranog lekara ili odgovarajuće zdravstvene ustanove.

Saglasno Zakonu o zdravstvenom osiguranju osobe sa invaliditetom koje su zdravstveno osigurane mogu da ostvare pravo na nabavku medicinsko-tehničkih pomagala iz sredstava zdravstvenog osiguranja (čl. 44). Republički fond za zdravstveno osiguranje propisuje vrstu medicinsko-tehničkih pomagala i indikacije za njihovo korišćenje, uslove i proceduru za njihovu nabavku Pravilnikom o medicinsko-tehničkim pomagalima koja se obezbeđuju iz sredstava obaveznog zdravstvenog osiguranja.

Izmenama ovog pravilnika iz 2014. godine pomagala su definisana kao medicinska sredstva u skladu sa Zakonom o lekovima i medicinskim sredstvima, što do sada nije bio slučaj i precizirane su obaveze isporučilaca pomagala u cilju obezbeđivanja pomagala odgovarajućeg standarda i kvaliteta. Takođe su izmenjene indikacije za propisivanje pomagala koje su u određenoj meri postale restriktivnije ali su i skraćeni rokovi trajanja pomagala koji predstavljaju vremenski rok nakon kojeg korisnik ima pravo na zamenu pomagala što predstavlja poboljšanje budući da je smanjena mogućnost da korisnik usled štete na pomagalu ostane bez njega pre isteka roka trajanja.

Prema podacima organizacija civilnog društva žene sa invaliditetom su posebno izložene diskriminaciji u oblasti zdravstva i kao najveću barijeru u ostvarivanju zdravstvene zaštite vide nepristupačnost usluga i nepoznavanje socijalnog modela invalidnosti od strane zdravstvenih radnika. Kampanje namenjene prevenciji uglavnom su potpuno nedostupne za žene sa senzornim invaliditetom, većina video spotova, flajera, plakata koji treba da apeluju na zaštitu zdravlja nije titlovana i pisana na Brajevom pismu. Osnovni zaključak kada govorimo o stanju u zdravstvu na lokalnom i pokrajinskom nivou je da postoji veliki jaz između zakonskih okvira i primene propisa od strane institucija u oblasti zdravstva.

6.7. Pristupačnost.

U obavljanju svakodnevnih aktivnosti osobe sa invaliditetom suočavaju se sa preprekama prilikom korišćenja prevoza, ulaska i kretanja kroz privatne i javne zgrade, pri upotrebi kućnih aparata, elektronskih i digitalnih sistema, usluga i proizvoda. Zakonom o sprečavanju diskriminacije osoba sa invaliditetom zabranjuje se diskriminacija na osnovu